

INTERVENCIÓ DE L'ALCALDESSA DE VILANOVA I LA GELTRÚ, NEUS LLOVERAS, EN L'ACTE DE PRESENTACIÓ DELS JOCS SPECIAL OLYMPICS 2012

9 de maig de 2012, edifici Neàpolis

Benvolgudes, benvolguts,

Permeteu-me en primer lloc mostrar el meu agraïment al Sr. Josep Ramon Pijoan i al Sr. Francesc Martínez de Foix, com a màxims representants de les dues entitats que treballen dia a dia per impulsar l'esport en les persones amb disminució psíquica. Gràcies a aquest treball, podem gaudir periòdicament de la gran festa que són els Jocs.

Vull agrair també la presència a les diferents autoritats que ens acompanyen en aquest acte: l'Honorable Sr. Josep Lluís Cleries, conseller de Benestar Social i Família; alcaldes de la comarca, regidors, regidores. Sr. Esteve Orriols, qui va ser alcalde en els Jocs que vàrem viure a Vilanova i la Geltrú fa 20 anys.

I també vull saludar molt cordialment tots els que sou aquí, esportistes, voluntaris, amics, familiars, educadors... Sí, persones que creiem en ells i que estem molt il·lusionats per tornar a gaudir dels Jocs Specials que ja tenim molt a prop.

L'any 1992 va ser un any molt especial per al nostre país. A Vilanova i la Geltrú, contagiats encara de l'eufòria col·lectiva dels Jocs Olímpics, vàrem tenir el privilegi de poder allargar encara una mica més aquell ambient festiu, aquella alegria, amb l'organització dels JOCS SPECIAL OLYMPICS... segurament els menys coneguts, però també els més sensibles i entranyables.

Els que ho vareu viure, segur que ho recordeu. I si en alguna conversa, en aquests vint anys, ha sortit el tema d'aquells jocs, els comentaris sempre són en el mateix sentit: absolutament positius, de record emotiu, de moments il·lusionants, d'alegria, de solidaritat, d'esforç col·lectiu perquè tot sortís el millor possible.

Era moment de mostrar-nos al món, i tota la ciutat es va bolcar, plena d'entusiasme, perquè aquells Jocs fessin gaudir tothom, participants, organització i espectadors. No va ser únicament una

experiència especial per als esportistes, va ésser un esdeveniment esportiu, social, solidari i festiu que a Vilanova i la Geltrú sempre es recordarà... sí, també va ser una experiència especial per a tots nosaltres.

Ara, el 2012, vint anys després, ens trobem de nou amb aquest repte il·lusionant. Quina millor manera de commemorar aquest aniversari! Vilanova i la Geltrú té l'oportunitat de reviure aquells moments i de demostrar de nou el seu dinamisme, la seva empenta, sensibilitat i generositat perquè els Jocs del 2012 siguin també inoblidables.

Per a mi, us ho dic sincerament, és un autèntic honor ser l'alcaldeessa de la meua ciutat en un moment com aquest. I a més a més, us vull expressar el meu total convenciment que la ciutat tornarà a estar a l'alçada del que aquest esdeveniment es mereix. Les circumstàncies han canviat, respecte de fa 20 anys, sobretot el context econòmic i social és molt diferent. Però la il·lusió, l'empenta i la implicació serà la mateixa. D'això n'estic segura.

I aprofito aquest mateix moment per convidar els meus convilatans i convilatanes, a col·laborar en l'organització dels Jocs, a fer-se voluntaris i voluntàries, per viure els Special des d'un lloc encara més privilegiat. L'any 92 el paper dels voluntaris va ser destacadíssim... sense ells no hauria estat possible: van treballar incansablement perquè tot anés bé i van estar molt, molt a prop dels i les esportistes, establint una relació molt directa, una relació, que m'atreviria a dir, d'estimació i amistat.

I també vull aprofitar aquest moment per fer un reconeixement públic a tots els treballadors i treballadores municipals, i més en les circumstàncies actuals, perquè sense mirar horaris, tasques... van treballar, i molt, perquè tot funcionés. Quan parles amb ells simplement et diuen que van fer el que calia... i que els esportistes i la ciutat s'ho mereixien. No en tingueu cap dubte, ells i elles també hi seran aquesta vegada.

Ara em vull dirigir molt especialment a la gent jove que no van viure els Special del 92, que eren mainada petita o no havien nascut, que aprofitin aquesta oportunitat per viure una experiència que els aportarà una gran riquesa en el seu creixement personal.

Per acabar deixeu-me insistir, perquè ho he fet i ho seguiré fent fins que sigui necessari, que la nostra societat és diversa i plural i que la

diversitat és una oportunitat per enriquir-nos, que ens serveix per veure les potencialitats de cadascú i per conviure en el respecte i la tolerància. Entenc i defenso des de la meva més profunda convicció que tothom sigui com sigui, vingui d'on vingui té un lloc entre nosaltres... Aquest, us ho asseguro, és un compromís de la ciutat des de fa molt anys i que seguirem treballant per aprofundir encara més en aquest compromís.

Sempre ho deixo pel final, ho faig a propòsit, perquè vull que les meves darreres paraules siguin el meu reconeixement més sentit i especial i també el de la corporació que presideixo per al Club Alfa i per les persones que el dirigeixen... sempre volen compartir els seus projectes, els seus neguits, les seves reivindicacions... sí, a ells la meva consideració més especial perquè sense ells no seriem on som.

Gràcies, moltes gràcies a tots i totes!